

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 2 TEU, artikel 6, stk. 1 og 3, TEU og artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU, sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at en ret, som er blevet forelagt en straffesag og samtidig er sagsøgt i en sag vedrørende et erstatningssøgsmaal, som en tiltalt i denne straffesag har anlagt, og som støttes på et anbringende om, at denne ret eller en ret, der er dennes efterfølger i den samme eller en anden straffesag, har begået en overtrædelse i forbindelse med sit arbejde, eller som ville være erstatningspligtig, hvis der blev givet medhold i søgsmålet, ikke er en uafhængig og upartisk ret i EU-rettens forstand?
- 2) I bekræftende fald, skal de EU-retlige forskrifter da fortolkes således, at en sådan ret ikke må videreføre straffesagen og heller ikke træffe materiel afgørelse, og hvilke konsekvenser vil det have for denne rets processuelle og materielle handlinger, hvis den ikke erklærer sig inhabil?
- 3) Skal artikel 2 TEU, artikel 6, stk. 1 og 3, TEU og artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU, sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at uafhængigheden af en ret, som nedlægges ved den vedtagne ændring af Zakon za sadebnata vlast (lov om domstolenes organisation) (DV nr. 32 af 26.4.2022, hvis gennemførelse er blevet udsat til den 27.7.2022), idet retterne dog indtil dette tidspunkt og også derefter skal videreføre behandlingen af de sager, hvori der allerede er blevet afholdt indledende retsmøder, begrænses, hvis nedlæggelsen af retten begrundes med, at dette sikrer det forfatningsretlige princip om domstolenes uafhængighed og beskyttelsen af borgernes forfatningsmæssige rettigheder, men det ikke behørigt angives, hvilke omstændigheder der fører til den konklusion, at disse principper er blevet tilsidesat?
- 4) Skal de nævnte EU-retlige forskrifter fortolkes således, at de er til hinder for nationale retsfor skrifter såsom bestemmelserne i lov om domstolenes organisation (DV nr. 32 af 26.4.2022, hvis gennemførelse er blevet udsat til den [27.7.2022]), som medfører en fuldstændig nedlæggelse af (særlig domstol i straffesager som) et selvstændigt judicielt organ i Bulgarien med den anførte begrundelse og en forflyttelse af dommerne (herunder den dommer i kollegiet, der skal tage stilling til den konkrete straffesag) fra denne ret til andre retter i hele landet, også retter, der ligger langt fra deres nuværende arbejdssted, uden forudgående fastlæggelse af det pågældende sted, uden dommernes samtykke og i henhold til de kun for disse dommere ved lov fastsatte begrænsninger af, hvor mange af dem, der maksimalt kan genudnævnes ved et judicielt organ?
- 5) I bekræftende fald og henset til EU-rettens forrang, hvilke processuelle handlinger skal da foretages af dommerne ved de retter, der nedlægges? Hvilke konsekvenser vil det have for de processuelle afgørelser, som den ret, der nedlægges, træffer i de sager, der skal afsluttes, og for de afsluttende afgørelser i disse sager?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof (Østrig) den 10. juni 2022 — Google Ireland Limited, Tik Tok Technology Limited og Meta Platforms Ireland Limited mod Kommunikationsbehörde Austria (Komm Austria)

(Sag C-376/22)

(2022/C 359/33)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Revisionsappellanter: Google Ireland Limited, Tik Tok Technology Limited og Meta Platforms Ireland Limited

Sagsøgt: Kommunikationsbehörde Austria (Komm Austria)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 3, stk. 4, litra a), nr. ii), i direktiv 2000/31/EF ⁽¹⁾ om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked («direktivet om elektronisk handel») fortolkes således, at der ved en foranstaltning vedrørende »en bestemt informationssamfundstjeneste« også kan forstås en lovgivningsmæssig foranstaltning, der vedrører en generelt defineret kategori af bestemte informationssamfundstjenester (som f.eks. kommunikationsplatforme), eller er det en forudsætning for, at der kan siges af være tale om en foranstaltning i denne bestemmelses forstand, at der træffes en afgørelse i en konkret, individuel sag (f.eks. vedrørende en navngivet kommunikationsplatform)?
2. Skal artikel 3, stk. 5, i direktiv 2000/31 fortolkes således, at undladelsen af forudgående at give Kommissionen og etableringsmedlemsstaten meddelelse om den trufne foranstaltning — hvilken meddelelse i henhold til denne bestemmelse i hastende tilfælde skal ske »snarest muligt« (efterfølgende) — indebærer, at den pågældende foranstaltning, efter udløbet af en periode, der må anses for tilstrækkelig til afgivelse af den (efterfølgende) meddelelse, ikke kan finde anvendelse på en bestemt tjeneste?
3. Er artikel 28a, stk. 1, i direktiv 2010/13/EU ⁽²⁾, som affattet i direktiv (EU) 2018/1808 ⁽³⁾ om ændring af direktiv 2010/13/EU til hinder for anvendelsen af en foranstaltning som omhandlet i artikel 3, stk. 4, i direktiv 2000/31, som ikke vedrører de programmer og brugerproducerede videoer, der er tilgængelige på en videodelingsplatform?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8.6.2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked (Direktivet om elektronisk handel) (EFT 2000, L 178, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU af 10.3.2010 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktiv om audiovisuelle medietjenester) (EUT 2010, L 95, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1808 af 14.10.2018 om ændring af direktiv 2010/13/EU om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktiv om audiovisuelle medietjenester) i betragtning af de ændrede markedsforhold (EUT 2018, L 303, s. 69).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 10. juni 2022 — LR mod Ministero dell'istruzione, Ufficio scolastico regionale per la Lombardia og Ufficio scolastico regionale Friuli Venezia Giulia

(Sag C-377/22)

(2022/C 359/34)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøger: LR

Sagsøgte: Ministero dell'istruzione, Ufficio scolastico regionale per la Lombardia og Ufficio scolastico regionale Friuli Venezia Giulia

Præjudicielt spørgsmål

Uden at det berører muligheden for i overensstemmelse med EU-retten at medregne de tjenesteperioder, som sagsøgeren har tilbagelagt i Det Forenede Kongerige, til trods for denne stats udtræden af EU, skal artikel 45, stk. 1 og 2, TEUF samt artikel 3, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 492/2011 ⁽¹⁾ da fortolkes således, at de er til hinder for en bestemmelse såsom artikel 1, stk. 6, i lovdekret nr. 126/2019, som ændret og ophøjet til lov nr. 159/2019, ifølge hvilken der i forbindelse med adgang til en ekstraordinær udvælgelsesprøve med henblik på fastansættelse af undervisere i italienske sekundære skoler kun tages hensyn til ansøgernes tjenesteperioder i nationale statslige sekundære skoler, og ikke også på institutioner på